

ФЕНОМЕН РЕЛІГІЇ ЯК ЧАСТИНИ КУЛЬТУРИ

Влучним та прагматичним є питання про те, що таке релігія, як вона встановилася в людському соціумі, хто її вигадав та як вона діє. Для когось наступне може здатися суперечливим, але, на нашу думку, релігія у всіх своїх проявах – насамперед потреба групи людей, яку змогли розпізнати та використати одиниці. Відповідно, той феномен, який ми називаємо релігією, змогли започаткувати спостереження прогресивних індивідів.

Сьогодні можна пояснити багато першопочатково незрозумілих для людини речей, хоча частина з них і дотепер залишається таємницею. Проте чи є істинним призначенням релігії пояснити невідоме? Для відповіді на це питання розглянемо феномен релігії в більш широкому культурному контексті.

Культура людини взаємопов'язується з одиницями соціуму і найяскравіше розвивається лише в його множині. З плином часу, коли суспільне життя людей ставало більш звичним, а світ навколо потребував пояснення, найбільш спостережливі представники зрозуміли, що, надавши свою інтерпретацію певним фактам, можна буде маніпулювати людьми за допомогою цих знань про «невідоме». Для цього потрібно було вигадати таке ж невідоме, але передчасно повідомити про містичність і таку собі нереальність наступного. Ця концепція ставала ще більш переконливою після її підкріплення певними ситуативними моментами.

Проте слід розрізнати поняття «релігія» і «віра». У той час, як віра – це сильний інструмент, яким наділені люди, однак не всі вміють його використовувати, релігія – це предмет пізнання віри, що зайняв своє місце в культурному розвитку. Упродовж історії релігія змінювалась, існували різноманітні її типи та напрямки.

Знаковою подією в релігійному дискурсі українських земель стало хрещення Русі в 998 році «вогнем і мечем» і перетворення слов'ян з «варварів» на християн. З одного боку, це несло з собою лише культурне просвітлення, проте зворотній бік медалі свідчив про те, що об'єднання племен з різною вірою під одним началом завдало нищівного удару неповторній місцевій культурі і заклало основу для перетворення народу в майбутньому на частинки великого єдинодержавного механізму.

На нашу думку, релігія містить такий позитивний момент, як прискорений культурний розвиток, проте є і негативний – наприклад, коли багато речей залишаються для нас табу. Більше того, загальновідомим є вороже ставлення релігії до наукового прогресу і його відкриттів та інших проявів геніального та особистого.

XV-XVII століття стали піковим значенням ролі церкви в національних державних справах та в подіях на міжнародній арені. Саме в цей час П'єро ді Лоренцо Медічі, або Лоренцо Розкішний, пожертвував значну суму грошей на церковні потреби, аби замолюти гріхи. Ця жертва пришвидшила розвиток культури в Флоренції і перетворила місто в значущий стратегічний об'єкт, зокрема флорентійські гроші стали тоді чимось на кшталт міжнародної валюти. У цей час релігійні служителі набули поважного статусу і їхній голос та думка часто-густо опинялися на тих же важелях, що і погляди представників високопоставлених і багатих сімей.

Соціальний експеримент із заміни релігії, що вважали передумовою побудови світлого майбутнього, здійснили в СРСР. Він не був успішним та згодом зазнав повного фіаско. До сьогодні в певні історичні періоди Радянський Союз діяв в очах багатьох як машина-вбивця не лише людей, але й культури, що залишило значний відбиток на її подальшому розвитку навіть через десятки років.

У XXI столітті релігія в різних своїх проявах займає значне місце в житті людини, проте сьогодні її вибір залежить не стільки від локації культури народу, як від власного бажання та симпатій. Сьогодні дарує нам більшу, ніж раніше, вільність у виборі релігії, яка пасує до нашої особистості. Більше того, можна започаткувати і власну, впливаючи на її adeptів за допомогою психологічних маніпуляцій.

Насамкінець, релігія – творіння людських рук, а тому є мішаниною кольорів, які несуть з собою такі завжди два контрастних поняття, як «Добро» і «Зло». Сьогодні цей феномен залишається, з одного боку, культурним каталізатором, а з другого боку, своєрідним «тамплієром» на варті іншого.

*Науковий керівник: Воли О.В.,
канд. істор. наук, ст. викладач*

УДК 81'26 (043.2)

Плоха О.В.

Національний авіаційний університет, Київ

ТЕРМІНОЛОГІЯ ДІЛОВОСТВА: ПРОБЛЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ

Удосконалення системи термінів – це важливий напрямок розвитку будь-якої галузі знань. Він полягає в корегуванні співвідношень між поняттями й термінами, прийнятими для їхнього позначення, та сприяє точності розуміння наукового тексту, тим самим полегшуючи наукову комунікацію.

Для документаційного забезпечення управління важливо однозначно тлумачити поняття, з якими кожного дня працює діловод, оскільки сфера